

KAPI

Yılbaşı itibari ile on altı yaşına basan, Cevat varlıklı dağlıoğlu ailesinin sekizinci ve son çocuğudur. Neşeli güler yüzlü sevecen ve utangaç bir ruh yapısına sahip Cevat, ailenin en Sevilen çocuğudur.

Cevat'ın en büyük ağabeyi olan ramazan'ın düğünü dolayısıyla ailenin de ilk düğünüdür. Yirmi yedi şubat Cuma evin avlusunda coşkulu bir kalabalık toplanmıştı. Coşkulu kalabalığın eğlencesine evin yarım inşaat hali bambaşka bir hava veriyordu. Bir davul bir zurna yetmiyordu, ikişer davul, zurna çalıyordu. İzzet ve ikram görevini üstlenmişçesine mutlulukla yerine getiriyordu. Coşkulu kalabalığın eğlencesi iki gece üç gün devam etti, Eğlence boyunca büyük enerji ve özveriyle görevini tamamlayan Cevat 'ın mutluluğuna diyecek yoktu. Bir mart Pazar dağlıoğlu ailesinin nüfusu ondan bir artıyla onbir e yükseldi.

Dağlıoğlu ailesinin yeni ferdi Zeynep ile tanışmayı Cevat 'ın utangaçlığından dolayı Cevat en sona kalmıştı. Cevat yengesine karşı saygılı ve dikkatli davranıyordu. Onbeş yirmi gün gibi kısa bir zaman içinde yengesine olan utangaçlığını kaybetmişti. Artık senli benli hale gelmişti.

Cevat 'ın ailesi ikamet ettiği mahalle'nin varlıklı ailesidir. Düğünleri gibi ufacak dahi olsa çizgi dışı hareketleri olay oluyor. Hayvan ihracatlığı ile uğraşan dağlıoğlu ailesinin aile içi huzur ve düzeni kiskanılır derecedir.

Baharın en güzel günlerinden biri idi. Etrafı ağaçsız D.bakırın ormansız karacadağ 'ın kengerlerin hoş kokusu sarmıştı. Çünkü avlu da akşam yemeği için kengerli yemekler hazırlıkları vardır. Cevat okuldan dönmüş okul elbisesini değiştirmek için şarkı söyleye söyleye evin kapısından içeri girdi. 'Bir taş attım havaya düştü mapushanaya on beş kızı kandırdım bir şişe kolonyayla hele loy loy 'Cevat söylediği türkü ve çıkardığı kapı sesine bir ses 'Cevat sen misin' Cevat durakladı ve evet yenge benim ' 'sey Cevat emine ve Fadime birisi 'cevat lafa girdi.

'Yenge onlar dışarıda ta dut ağacın altında '

'Şey Cevat bana banyo havlusunu verebilirmisin ?

'Tabii tabii vereyim ama nerede yenge'

'Şey Cevat bizim odada kapı arkasında asılı'

Cevat hızlı adımlarla hol ün sağdan son kapı ya ilerledi. Ve elini kapıya attı ama açılmadı. Cevat başını sağa çevirerek .

'Yenge kapı açılmıyor kilitli galiba 'diyerek gittiği hızla geri geldi. Zeynep anahtarı yerinde sabit olmayan banyo kapısının üstünden dışarı bıraktı. Cevat eğilip anahtarı aldı ve tekrar odanın kapısına vardı. Elindeki anahtar ile açtığı kapının arkasındaki havluyu kaparcasına aldı. Hızlı olarak dört beş adım attı ve durdu sırtını kapıya çevirdi. Ve seslendi.

'Yenge buyur al' dedi Ancak Cevat sol eliyle uzattığı havluya Zeynep sağ elini uzatıyordu. Cevat durumdan habersiz idi. Elini biraz daha fazla uzatan Zeynep kapı ile birlikte cevatin üstüne düşüverdi. Cevat atik davrandı kapı, nın altından hızlıca çıktı. Ancak gördüğü manzara karşısında Cevat şok olmuştu. Zeynep ise soguk kanlılıkla dogruldu elleriyle göğüslerini kapat. Ve

'Cevat çabuk kapıyı kaldır birisi gelmeden .'

Cevat Zeynep'in dediğini harfi harfine yerine getirdi. Ve elbiselerini değiştirmeden dışarı fırladı.

Cevat'ın yüzü yumurta sarısı gibi sararmıştı .Hayatında ilk defa bir bayan vücudunu görmüştü ama bu yengesi' nin olmamalıydı. Cevat beyninden vurulmuşa dönmüştü. Evlerden oldukça uzaklaşmıştı. Bir dut ağacın altında güneş 'in gördüğü tarafa karın üstüne attı kendini . Zehir zemberek olan duyguları beyni zorluyor ve baş ağrılarına neden oluyordu. İki eliyle başını prese almıştı. Baharın tatlı güneşi Cevat ' ı rüya alemine göndermişti.

Öte yandan Zeynep evin kapısından dışarı çıkarken üstünde; beyazın üstüne işlenmiş, papatyadan çıkan kırmızı ince çizgiler ortada birleşiyor, ve tekrar ayrılıyor göze çarpan kırmızı çizgileriyle ayak topuklarına kadar inen bir fistan var. Başında sarılan üstüne işlenmiş ince yeşil çizgileri olan bir eşarp var. Çimenlerin üstünde güneşlenen görümceleri ve kaynanasına doğru yavaş adımlarla yürüdü.

Cevat kalktı ve diz üstünde güneşin kızarmış şekliyle batışının seyrine daldı. Ve bıçağın açmadığı dudaklarını açtı.

“Aman Allah’ım ne yaptım ben, ne olurdu sanki ben Emine’ yi çağırıyordum. Ama şimdi ne yapacağım. Nasıl yengemin yüzüne bakacağım” diye mırıldanıyordu. Ayağa kalktı ve doğru evin yolunu tuttu Avlunun kapısına vardığında üstünün perişan halini fark etti, eliyle üstünü sirkeledikten sonra kapıdan içeri girdi. Evin kapısını açtığı anda karşısında yengesini gördü başını öne eğdi ve hızlı adımlarla odaya girdi. Zeynep diz üstü çökerken gözlerini Cevat’tan ayırmıyordu. Cevat ise kaşık ile yitirdiği utangaçlığını kepçe ile geri almış adeta.

Cevdet başına gelen olayı kimseye çaktırmamak için etrafa sahte gülücükler dağıtıyor. Biri duyar diye ödü kopuyor. Ama Zeynep, Cevat’ın beyninde esen fırtınanın bilincindedir. Buda onun hoşuna gidiyor.

Azgındaki lokmayı yutmadan ayrılan Cevat, ayağa kalktı. Babası eliyle azgını temizlerken sordu?

“Nereye Cevat “

“Bugün maçımız vardı. Onun için elbiselerimi değiştirmedim şimdi değiştireceğim.”

“Ramazan uzak diyarlardan dönemedi. Yarın okul tatil olduğu için sen yengen ile beraber babası güle git, akşam beraber dönün.

“Olur baba giderim” dedi istemerek. Cevat kapıya doğru ilerlerken konuşmaya devam etti.

“Ben ders çalışacağım “ dedi. Ve odanın kapısını açtı üç adım atmadan kapıda kaptığı matematik kitabını aldı, oturdu sandalyeye. Kitabı açtı ve dirseklerini masaya koydu, birleştirdiği ellerin arsına yüzünü dayadı ve iki serçe parmaklarıyla alt dudağını sıkarak çekiyor ve parmakların birini aşağı birini yukarı götürüp getirerek dudağı dans ettiriyordu. Gözlerini masanın odağına dikmiş.” İnşallah sabah olmaz.” içinden binlerce defa tekrarlayarak.

Zeynep’in aklından Cevat çıkmıyordu. Kaşıklarını ağzına götürmek yerine tabağına geri boşaltıyordu. Tesettürlü eşarabını boğazına indirmiş olan Emine dolu kaşığını havada bekleterek gözünü bir Zeynep’in kaşığına bir gözünün içine bakarak bir gözün içine bakarak hareketi gözlüyor. Sonra sessizce dişlerini göstererek

“Yenge ne yapıyorsun öyle? “

“Şey başım ağrı onun için iştahım yok”

“Senin en sevdiğin yemekler hele kıymalı kuru fasulyeye bayılıyorsun”

“Şey yemeklerle ilgisi yok ben yüzüme su atıp geliyorum” dedi

Ve ayağa kalktı oda kapısından çıktı. Cevat’ın bulunduğu odaya girdi. Kapı sesiyle sandalyeden fırladı, ayak üstü ve döndü yengesini karşısında görünce, idamlık mahkumun jandarma baskınına uğramışcasına yüzüne siyahlık düştü, parlak kırmızı dudakları matlaştı. Başını önüne eğdi ve oturdu tekrar. Zeynep kızgın sesle

“Ne oldu sana bak sen bu olayı çok büyüttün kendi kendine, Hem senin ne suçun var ki. Bir kaza idi Allah beterinden korusun rahat ol ve kendini sıkma babamın evinde seninle konuşurum haydi yat sen bu halinle ders çalışamazsın” ses tonunu kibarlaştırdı ve

“Tamam mı? “ dedi ve dışarı çıktı.

Sabah ezanından kısa bir süre sonra ışıklar yandı, kapıların gıcırta seslerine suyun şırıltı sesi de karıştı. Cevat sırt üstü sol ayağını dik uzatmış, sağ ayağın tabanını sol dizine dayamış sağ dizi yorgandan dışarı fırlamış, iki elide dışarı da sağ el sol elin üstünde, namaz vaziyetinde, kulakları sesleri duyunca, sağ gözünü açtı. Ve renkli, buzlu camdan içeri giren loş ışığı seyre daldı. Aniden sağ elini yorganın altına soktu. Hemen yorganı attı, sol tarafına, yataktan fırladı, sağa doğru. Diz üstü iki eliyle yatağın üstünü kontrol ediyor,

O anda annesinin sesi yaklaşınca çabucak yatağa girdi. Masada duran seccadeyi aldı. Kibleye doğru tam Cevat 'ın yatağı görülecek şekilde serdi. Namaza başladı. Cevat başına çektiği yorganın altında sağ elini pijamanın ıslak noktasına koydu. Ne olduğu bilmediği bir şeyi ne olduğunu anlamaya çalışıyor. Çok korkuyor.

“Aman Allah 'ım ne oldu bana böyle.” Dayanamadı yataktan çıktı. Sessiz hızlı adımlarla tuvalete doğru yürüdü. Tuvalete girer girmez pijamasını indirdi.

“Olgum Cevat ışıkları söndürmeyi unutma “dedi annesi Tuvaletten erken çıktı. Aynı hızıyla odaya girdi. Kimse uyanmasın diye sessiz olmaya özen gösteriyor. Yatağa girdi. Ve kendi kendine mırıldandı.

“İdrar olmadığına göre nedir. Nerden geldi bu, Allah 'ım sen bana yardım et.

“Cevat yorganın altında bir sağa bir sola dönüyor. Kafası çok karışıktır. Çok şeyi düşünüyor, aslında hiçbirşey düşünemiyor, kendi kendine soru sormaktan öteye gitmiyor, düşünceleri.

Sigortası atmış , beyniyle sabahladı. Bembeyaz , tertemiz hayatı bir oldu bitişiyle kara sayfalar inmiş. Hayatını ikinci kez değiştirecek , en istemediği , en uzun ve en sıkıcı yolculuğu için , yengesinin hazırlanmasını beklerken , gözlerini pencereden içeri giren güneşin duvarda asılı , büyük babasının resminden , yansıyan ışığa dikti. Kararsız beynin de cevap bekleyen her biri tonlarca ağırlıkta . Binlerce soru.

Zeynep dün giydiği beyazın üstüne işlenmiş , kırmızı papatya ve ayrılan çizgileriyle. Güneşi andıran manzarası olan fıstanı tekrar giymiş. Duvarda asılı çantasını alırken “Cevat hazırım ben “ dedi Cevat dişleriyle dudaklarıyla oynayarak ayakkabılarını giydi. Ve önde yola koyuldu. Evler gözden kaybolunca Zeynep Cevat 'ın açtığı arayı kapatmak için ayak hareketlerini hızlandırdı. Cevat başını önüne eğmiş sağ baş parmağı ağzında iken Zeynep sol elini omzuna attı . Ve ağzını açtı

“ Bak Cevat dünden beri kendini ve beni bitirdin. Bu olay bir kazaydı oldu bitti. Kimin ne suçu var bunda. Suçlusu olmayan bir olay için üzölmeye değmez. Bu olay ikimizin arasında kalmak zorunda. Üstelik bu benim için özürdür. Sana sadece saklamak düşer. Kim bilir belki senin de böyle bir yada benzer derdin sorunun olursa bende saklarım. Bunun içindir ki mecburen sırdaş olduk. Cevat' tan cıt yok. Zeynep sol elini Cevat 'ın çenesine attı.

“Yüzüme bak Cevat konuşmalısın , bu böyle devam etmez. Ben sana güveniyorum, sende bana güvenebilirsin.” Gözlerini ağaç gibi yere diken Cevat' tan ses yok. Zeynep iki elini de çekti, sola doğru iki adım attı ve diz üstü çöktü ve sinirli bir dille

“Sen konuşana kadar buradayız. Cevat Zeynep in ciddiyetine karşı ağzını açtı.

“Bir şey yok bilmediğim bir şeyi ben nasıl anlatıyım ki.” Zeynep tekrar ayağı kalktı, Cevat' a doğru iki adım attı, nazik ve yalvarış anlatan cümlelerle “Nasıl şeyler? Bana anlat ki yardım edeyim, etmek istiyorum. Çünkü mecburuz birbirimize, kimse duymadan, kimse bilmemeli. Sanıyorsun ki ben hiç umursamıyorum. Biri duyarsa ALLAH korusun tesadüfe inanır mı sanıyorsun? Hayatta inanmaz.

Tek çözüm sağ eliyle az ötede duran kaya parçasını göstererek

“ Şu kaya parçasını kaldırıp meseleyi koyup kapatmak. Konuş öyle yapalım”

Bu sözler Cevat'ın beynindeki soru işaretlerini bir bir yok ediyordu.

Bir tek pijamasının ıslaklığını unutamıyor, sormaktan' da çekiniyordu.

Bu yüzden oldukça huzursuz tavrıyla başını kaldırdı, gözleriyle Zeynep' e baktı ve tereddütlü bir dil ile

“ Şey yenge nasıl anlatacağımı bilemiyorum daha önce hiç böyle bir şeyi başıma gelmemişti.”

Toprak yoldan bir şahsın gelişini gördü, hareketsizliğini bozarak konuşmasına devam etti.

“ haydi yenge yavaş yavaş gidelim.

Zeynep çantasını omzuna atarak Cevat ile beraber hareketlendi ve

“ Cevat anlayışına çok sevindim de birde şu sorununu anlatabilsen”

Tekrar ellerini Cevat'ın omzuna attı, haydi Cevat şu derdini anlat ki rahatlıyalım”

Cevat sağ parmaklarını sol avucuna aldı, sıkmaya başladı.

Kurumuş dudaklarını açarak;

“Anlatmak istiyorum ama bir türlü nasıl anlatacağımı bilemiyorum, hem utanıyorum hem çok korkuyorum”

“Sen üstünden şu çekingenliği atmalısın, aksi takdirde bir yere varamazsın. Bu korktuğun şey nedir? Çok merak ediyorum doğrusu” dedi yengesi Zeynep.

Cevat gözlerini sol omzunda duran Zeynep'in ellerine dikti ve aniden yere çevirdi.

Oda çok istiyordu bunu anlatmayı ve bu defa ciddi ciddi dudaklarını açtı.

“Aslında ben de anlatmak istiyorum ve dün ki olayı hiç düşünmüyorum. Bu sabah uyandığımda benim için çok garip bir şey oldu bana. Onun için sabah ezanından sonra gözlerime uyku girmedi. Sıkıntım ondan kaynaklanıyor.”

Zeynep, Cevat'ın durumunu fark etti ama emin olmak için,

“Bu gece ilk defa mı?”

“Evet yenge. Aramızda kalsın lütfen.”

“Tabi tabi, en iyisi şöyle bir anlaşma yapalım aramızda birbirimiz anlamamız gerek önce, güven olgusunu yaratmamız gerek ikimizde. Benden taraf sorun yok. Madem ki bu durumda sırdaş olduk artık birbirimize güvenmeliyiz.”

“Her şey rast gele anlatılmayacağını bilincindeyim, ama benim sorununun cevabını bir anlayabilsem” Zeynep gülererek Cevat'ın sözünü kesti.

“İçini ferah tut, endişelenecek bir şey yok.”

Cevat sabırsızca lafa girdi. Heyecanlı ses ile;

“Yani bana ne olduğunu biliyorsun.” Zeynep tekrar gülererek cevap verdi.

“Tabi anladım. Böyle durumlarda şeytan aldattı deniliyor.” Cevat tekrar sabır edemedi;

“Yani herkesin başına mı geliyor?” dedi.

“Herkesin başına değil sadece buluş çağına girenlerin, çocukluk devresini bitirenlerin zaman zaman başına gelir.”

“Daha da bir şey anlamadım!” dedi Cevat.

“Sana nasıl anlatacağımı bende bilemiyorum. Ama şunu iyi bil ki korkulacak bir durum yok. Gayet doğal bir olaydır.”

“Valla yine kafam karıştı.” Dedi Cevat.

“Bak Cevat bunu anlatmak, bildiğin gibi basit bir olay değildir.” Dedi Zeynep.

Cevat'ın merakı iki misli arttı. Bu merakını gidermek için her şeye dünden razı. Gayet sakin bir dil ile;

“Bak yenge meraktan deliriyorum. Senden başka öğreneceğim kimse yok. Madem ki bana yardım etmek istiyorsun, o halde bana net bir şekilde anlat. Ayrıca bana her şekilde güvenebilirsin.”

Cevat'ın bu durumu Zeynep'in hoşuna gitmeye başladı. Zeynep masumani davranışlarına başladı. Ses tonunu kibarlaştırdı.

“Senin akıllı olduğunu biliyorum, beni anlayacağını umuyorum, bu gibi durumlar çok dikkat istiyor. Çünkü hayatta olabilecek gerçek olaylar acı olabilir. Ama bu gerçekler doğal ama sakıncalı, hoş ama yasak olabilir. İşte hayat sırları böyle oluşur. Bu gibi durumlar iki insanı yan yana veya karşı karşıya getirebilir, tıpkı dünkü başımıza gelen kaza gibi. Bu bir doğal mesajdır, gerisi bizim anlayışımıza kalmış. Önce güvence gerek.”

Cevat yine kafayı karıştırdı, ama şuna inanıyordu güvenirliliğini ispatlarsa, yengesi ona her şeyi anlatır, merakını giderir.

“Yenge anlattıklarından bir şey anlamadım, ama şuna inanabilirsin her şey aramızda kalacak emin olabilirsin, şimdi merakım daha çok oldu.”

Zeynep alt dudağını içten dişlerinin arasına aldı, sıkı. Sağ gözünü yarım kapattı. Kaşlarını yukarı doğru itti. Nazik ve ince bir ses tonuyla;

“ Gerçekten çok mu merak ediyorsun? Anlatayım o halde. İnsanlar doğduğunda dişsizdirler, sonra dişler yavaş yavaş çıkar, ama konuşamazlar bu defa yavaş yavaş konuşmalar, senin yaşına geldiklerinde ise buluğ çağına girilir, yani olgunlaşırlar. Bu bütün insanların hatta çoğu canlıların ortak özelliğidir. İnsanların çoğu sivilcelerle tanışırlar. Senin gibi erkekler içinde ve benim gibi bayanlar için de aynıdır. Ama böyle sorunları her cins kendi aralarında öğrenilir, öğretilir. İki ayrı cins için engeller çoktur. Ancak ayrı cinslerde bir sebep doğarsa engeller de kalmaz. Demin de dediğim gibi dünkü kaza bizi bir araya getirmek için sebep oldu. İstesek te istemesek te gerçek budur.” Cevat rahat bir nefes aldı ve konuştu.

“Şimdi yavaş yavaş anlamaya başlıyorum galiba, ondan dolayı açık açık anlatayım. Pijamamı ıslatan şey nedir? Ve buluğ çağıyla ne ilgisi var?” Zeynep biraz yüksek bir sesle gülererek:

“İşte onun tarifini burada yapamam. Ama bana güvence verirsen sana gittiğimizde anlatırım. Her şey aramızda kalmak şartıyla açık açık anlatırım sana” Cevat başını kaldırdı ve Zeynep’in yüzüne baktı. Sitemkar bir sesle:

“Tamam yenge benim çok meraklı olduğumu biliyorsun. Sana bin defa söz veriyorum sadece aramızda kalacak. Güvenmeni istiyorum, istiyorum ki bu merakımı gideresin”

“Utanmak yok.”

“Tamam tamam o da yok...”

ON ÜÇ AY SONRA

Cevat avlunun kapısından girdiğinde, üstünde lacivert renkli takım elbise, mavi gömlek ve siyah kravat vardır. Yüzünde kapalı hava dudaklarına siyahımsı bir renkle yansımış, yağdırmaya hazır gözleri, kızgınlığının ifadesidir. Zeynep tavuklara buğday kırıklarını atıyor, kapı sesiyle arkaya döndü. Cevat’ı görünce dişlerini sırttı, ağız kulaklarına dayadı ve koşar adımlarla Cevat’a yaklaştı. Cevat’ın yüz ifadesinin farkına vardı. Dişlerini kapattı sonra kulaklarını özgür bıraktı.

“Hasta mısın?” dedi acımsı ses tonuyla.

“Yok yok hasta felan değilim. Seninle konuşmamız lazım.” Dedi Cevat özgün özgün. Zeynep başını az kaldırdı.

“Bak güneş batmak üzere, sonra konuşuruz. Neredeyse annen gelir. Yemekler ocakta, konuşmaya dalar isek yemeksiz kalırız sonra” dedi.

Cevat’ın sağ elinde ders kitapları var. Ders kitaplarının üstünde bir kitap. Zeynep’in gözüne dikildi. “İSLAM’A Göre Evlilik ve Mahremiyetleri” kitabı eline aldı Zeynep.

“Oooo... işi büyütüyorsun. İmam Hatip amma da seni değiştirdi. Ben bu kitabı yıllar önce okumuştum. Hem de yazarı da aynı Ali Kayıkçı. Çok faydalı bir kitap.” Dedi Zeynep. Cevat Zeynep’in yüzüne baktı.

“Okumuşmuydun?”

“Tabi ki evet” Zeynep avlunun üzerinden annenin geldiğini gördü. Döndü ve hızlı adımlarla Zeynep’i izledi. Arkadan bir ses

“Cevat oğlum bugün evde kimse yok. Ağabeylerinin hepsi hayvanlarla beraber Kuveyt’e doğru yola çıktılar. Navaf aben bu kağıt parçalarını sana vermeme istedi.”

Yanına yaklaşan annesinin elinden uzattığı kağıt parçasını aldı.”

“Peyas’a gitmem lazım anne. Gidiş geliş iki buçuk üç saatimi alır. En iyisi hemen gitmek.

“Ne acelen var oğlum yengen yemeği hazırlamış bile. Yiyip gidersin. “

“Daha baba gelmedi ki “

“Baban yemeğe gelmez. Çünkü babasıyla küskün olan Halim ve babasını barıştırmak için, şimdi oradalar.”

Gecenin çöktürdüğü karanlığın içinden Cevat yavaş adımlarla ve sessizce avlunun kapısından girdi. Evin kapısına vardı. Hafiften babasının sesini kulağında hissetti.

“Halim amada inatçı tıpkı bizim kazlar gibi mübarek.”

Gözünü saatine attı. Böylece saatin ibresi ona dayandığının .Ve kapının ziline dokundu. Zil susmadan Zeynep kapıyı açtı.

“Neden bu kadar geç kaldın. Neredeyse baba yola koyuluyordu.”

“İki saatlik yol ancak bu kadar çabuk olabildi.”Cevat hızlı adımlarla içeri girdi. Parayı babasına verdi.

“Dersim var . biraz çalışacağım .”dedi oturmadan odadan çıktı.Çalışma odasına girer girmez getirdiği yeni kitabını eline aldı.Sırt üstü , olduğu gibi uzandı. Elindeki kitabı göğsünün üstüne bıraktı ve kollarıyla kucakladı. Gözlerini tavanda asılı duran elektrik lambasına dikti.Alt dudağının sol tarafını çiğnemeye başladı. Diş görünüşü bir heykeli andırıyor., ama ya içi bir çadı kazanı gibi kaynıyor . Hayatının tam baharında edindiği pişmanlık içini bir kurt gibi kemiriyor. Kapıyla başına gelen kaza artık Cevat için felaket haline geldi. Ve bunun farkına vardısı Cevat.

Çözumsuzlük stresi cehennem ateşi , tüm vücudunu sarmış , Daha düne kadar melek gözüyle baktığı Zeynep , Cevat için artık bir şeytan olmuş, kendiside maşası..Beyninde percimlemiş bir “ölüm suçu” işledik .

“Şimdi cadı kazanında aradığı çözümün bedelini bulmaktır, düşüncesi. Ama nasıl? Bu gencecik yaşında kaderin kendisine oynadığı bir oyunun içinde bulan Cevat , şimdi ailesini kurtarma çabasında . Temiz geçmişlerine en ufak bir leke bırakmadan. Ama nasıl ? Kaybedilecek zaman yoktur. Eline kitabı aldı sağına bıraktı. Oturduğu iki elini çenesine dayadı. Çözüm formüllerini beyninden şerit gibi geçiyor.Bir an vazgeçiyor, ama aklına gelen her biri bin ölüme bedel dedi.”

Halkın ağzına düşerse , tek tek ağabeylerinin simalarını gözünün önünü getiriyor, gözleri faltaş gibi açılıyor. Kalbi ve dalak yer değiştiriyorcasına , midesi beynini çiğniyor ,damarları grev yapıyor, kan donuyor.

Kendini lağım suyunda dolaşan fare gibi görüyor. Aniden “paaaatt...”

Çok sert çarpan kapı sesiyle kendine geldi. Gözlerini kapattı.Başını sirkeledi ve ayağa kalktı..Pencereye doğru iki üç adım attı. Perdeyi araladı ağaçların hareketlerinden fırtınanın gelişini hissetti. Perde aralığına dokunmadan geri adım attı. Tekrar uzandı. Yatakta yüzü pencereye dönük . Fırtınanın sesi odanın içine taşındı.

Ağaç dalları ruzgar eşliğinde ahenkle dans ediyor. Dalların biri Cevat ile alay edercesine camdan bir görünüyor bir kayboluyor. Cevat, bu hareketlerden oldukça sıkıldı. Ayağa kalktı pencereye sırtını döndü. Gözleriyle duvarları süzmeye başladı.Gözü duvardaki yazıda dona kaldı. “bana bir harf öğretenin bin yıllık kölesi olurum,ilim çin’de olsa dahi olsa öğreniniz”dudaklarını hafif hafif oynatarak :

“Avucumuzda ki bilgilere bakmaya üşenmeseydik , böyle çıkmaz sokaklarda dolaşmazdık. “ diye mırıldandı . Pencereden sola doğru iki adım attı. Duvarda asılı duran radyonun tuşuna dokundu. Radyoda ki türkü:”Sözde bir insan olmaya geldim.Sözleriyle Cevat ‘ın kulakları çınlatırcasına : “bende öyle sanmıştım ama olmadı. Keşke insan olacağıma şu ağaçlarında dallarından bir tanesi olsaydım , ruzgara boyun eğseydim . “ Mırıldanarak kendini bıraktı. Tekrar iki adım geri atarak radyonun tuşlarına tekrar dokundu. Sırtını duvara dayadı yavaş yavaş diz üstüne çöktü. Ellerinin yardımıyla dudaklarını çiğniyor.Aniden gözlerini kapının üst sağ köşesine çevirdi. Kapının üst köşesinden koyu siyah renkli akrep tavana doğru ilerlediğini görünce gözleri büyükçe açıldı. Hızlı hareketle ayağa kalktı. Kapıya doğru adım attı. Aniden masanın üstünde duran kitabı hızlı hareketle kapıya fırlattı. Döndü sandalyeyi de aldı. Sandalyeyi kapının arkasına koydu hızlı hareketle sandalyeye çıktı. Kitabı açarak akrebi içine sıkıştırdı. Aşağı indi ve gözleriyle bütün odayı dolaştı.yeşilimsi renkteki poşeti fark etti.Kiatabı posetlediği gibi, nefes nefese kalmıştı.Derrin nefes alarak yatağa uzandı.kalbi fişkırmak için edat göğüs kafesini oluşturan kemiklere yalvarırcasına hızını artıyordu.

Saat 23 e vurmuştu. Tekrar dudaklarını çiğnemeye başladı. Açılan kapı sesi kalb atış hızına ateşe dökülen benzin gibi geldi. Ama Cevat, sakın olmak zorunluğunu hiseti, kalbine frenle dercesine nefes alarak beyne komut veriyordu. Vucudunda dolaşan kan, sıcaklığınınatla ve sabırsızca dışa vurmaya engel olamıyor, Cevat'ın duyguları.

Ve içeri giren, dişlerini açığa çıkararak sesiz gülüşü gülen yüzlü Zeynep idi. Zeynep'in güler yüzüne içindeki heyecan fırtınası onu kuş gibi uçuruyor, ayakları yere basmıyor sanki.

Cevat içinde kopan fırtınaları bastrarak, Zeynep'e hissettirmeme cabası yüzüne ter olarak yansıyor.

“Evin sesizliği ve fırtına sesi ekleyince içime korkular giriyor, ama senin varlığın bana teseli oluyor” dedi Zeynep. Cevat doğruldu. Zeynep 'e dönerek

“Haklısın galiba “ dedi . Yataktan kalktı sandalyeye oturdu.

“Yenge bir çay bıraksaydın çok makbule geçer.”

“Olur benimde canım çay istiyor . Hem içer hem ‘de dertleşiriz”

Ve geri geri dönerek kapıdan dışarı çıktı. Cevat iki elini yumruk haline getirdi ve birbirine vurarak ayağı kalktı . Masaya doğru bir adım attı. Poşetin ağzını açtı. Poşetin içindeki kitabı çıkardı ve yaratık poşetin içinde kaldı Sağ elini çekmeceye attı ve gazete parçasını çıkardı, poşeti gazetenin içine sardı. Pantolonun cebine soktu. Ellerini göğsüne attı iki adet düğme koparttı, ve tekrar sandalyeye oturdu

“ALLAHIM ‘bana . hayat verirken galiba şeker ve tuzunu unutmuşsun “Dudaklarını sessiz oynatarak elleriyle dizlerini tokatladı ve ayağı kalktı . Gözleri duvarda asılı duran saate takıldı. Özgün özgün gülerek

“Evet Cevat ne hayaller kuruyordun . Büyük insan olacaktın herkes seni konuşacaktı, insan gibi insanlarla hizmetkar olacaktın , nice dertlere derman olacaktın , nice dertlere derman olacaktın . Ya şimdi sen nerdesin , ideallerin nerde. Ama ne olursa olsun sen doğru yoldasın. Açılan kapının sesiyle tekrar oturdu. Zeynep elinde tepsi üstünde iki pardak ile içeri girdi.

“Şey Cevat

Yine şekerini unuttum.” Dedi ve oturdu. Birden gözleri Cevat 'ın göğsünde ki söküük düğmeleri gördü. Nazlı ve heyecanlı bir ses tonuyla

“Cevaat bu hal ne böyle acelen ne bu gecenin hepsi bizim “ Cevat başını kıpırdatmadan gözlerini göğsüne doğru çevirdi.

“Hayır hayır acele ile ilgisi yok , ipler gevşemişti bende senin sağlam dikmen için söktüm.” Dedi. Geriye kalan düğmeleri çözdü gömleği çıkardı Zeynep'in üstüne attı. Ve ayağı kalktı kapıya doğru adımlar atarak:

“Yenge bunları hallet, bende çayın geriye kalan şeylerini getiririm tuvaletten sonra.”

“Suyun kaynamış olması lazım önce çayı demle sonra alıp getirirsin”

“Tamam tamam” Zeynep gömleği aldı eline, ayağı kalktı pencereye doğru yürüdü, perdeyi araladı, coşmuş rüzgarın hareket ettirdiği ağaçların dallarını gördü beyaz dişlerini sırtarak gülümsedi. Pencerenin üst çerçevesinin üstünde iğne ve iplik aldı. Perdeye dokunmadan geriye çekildi ve sandalyeye oturdu. Gömleği dizlerine bıraktı. İpi açtı diliyle ıslattı ve iğnenin deliğinden geçirdi. Gömleği eline aldı sökülmüş düğmelerden kalma ufacık iplikleri dişleriyle sökmeye başladı. Üç dört beş defa tekrarlayarak gömleğin ipliklerini temizledi. Aniden ayağı kalktı masaya doğru iki adım attı. Masanın üstünde bulunan düğmeleri aldı ve kalktığı biraz önceki yerine tekrar oturdu. Düğmelerden bir tanesini gömleğin üstüne bıraktı alttan iğneyi geçirdi. Kapı açıldı Cevat sağ elinde çaydanlık sol elinde şekerdanlık ile girdi. Şeker dolu şekerdanlığı tepsinin üstüne koydu eğilerek, doğruldu duvarda asılı yeşil çizgili pembe havluyu aldı. Yere oturdu havluyu yere serdi. Bir ucuna bıraktığı çaydanlığın üstünü de diğer ucuyla örttü. Zeynep ile Cevat aynı anda:

“Perdee” Zeynep başını kaldırdı, dudaklarını sıkarak güldü. Cevat ayağa kalktı pencereye doğru yürüdü.

“Perdeyi neden açık bıraktın diye soracaktım” dedi. Perdeyi sağa sola doğru çekti. Zeynep

“Bende kapat diyecektim” dedi gülümseyerek. Cevat yere Zeynep’e karşı oturdu. Çaydanlığın üzerinden havluyu attı. Bardaklara çay doldurmaya başladı.

“Şey Cevat bugün getirdiğin yeni kitabı okudun mu?” Cevat çayı doldurduğu bardağı Zeynep’e uzattı. Zeynep aldı önüne bıraktı, karıştırmaya başladı. Cevat karıştırmayı Zeynep’ten biraz yavaş yapıyor. Ve ilk yudumu iştahla Zeynep içti. Çayı yudumlayan dudaklarıyla:

“Çok kaynatmışsın demledikten sonra çayı” sağ elini uzatarak:

“Acıdır şeker versene” Cevat bir eliyle şeker uzatırken diğer eliyle çayını yudumladı.

İkinci, üçüncü yudumdan sonra Cevat:

“Yenge sana bir şey sorayım. Gerçekten bu yaptığımız doğru mudur? Hiç vicdan azabı duydun mu?” Cevat’ın bu sözleri Zeynep’i derin düşüncelere bıraktı. Derin derin:

“Ahhh...” çektikten sonra:

“Evet Cevat böyle bir sualı bir gün soracağını biliyordum. Çünkü son günlerde belirgin değişiklikler oldu sende.” Cevat hareketsiz sadece çayını yudumluyor Zeynep’i dinliyor.

“İnan bana Cevat doğru bir yol olmadığını çok iyi biliyorum. Ama insanlar bazı şeyleri idaresiz yapıyorlar. Cahillikten mi desem? Yoksa bilgisizlikten mi desem? Bende bilmiyorum. Uykumun kaçtığı günlerin hesabı yapılamaz.” İki bardakta boşalmış. Cevat tazelemek için çaydanlığı eline aldı. Tam o sırada kapı açıldı. İçeri uyku gözlerinden henüz çıkmamış anne girdi.

“Bardak seslerini duydum canım istedi tutamadım kendimi” dedi anne. Zeynep yerden fırladı.

“Ben bir bardak daha getireyim.” Dedi ve dışarı çıktı. Cevat sapsarı kesildi. Başına bir ağrı girdi. Dayanamadı ayağı kalktı. Hiçbir şey söylemeden çay dolu bardağını eline aldı ve kapıdan dışarı çıktı. Kapı kapanmadan Zeynep elinde bardak ile girdi. Oturmadan:

“Anne çayı Cevat demlemiş, biraz fazla kaynatmış, az acıdır” dedi.

“Bir şey olmaz kızım zaten bir bardaktan fazla içemem.” Derken kapı açıldı.

“Demek benden habersiz çay içersiniz ha.” Diyerek baba içeri girdi. Zeynep tekrar ayağa kalktı ve bir bardak daha getirmek için dışarı çıktı. Öte yandan rüzgar tüm şiddetiyle azmış çıkardığı sesler beyinleri uyuşturuyor. Etrafı bir sessizlik kapladı ve lambalar söndü. Hayatları gibi...

ABDURRAHMAN BİRLİK

NOT :ABDURRAHMAN BİRLİK ORTPEDİK ENGELİ DİR

Bu öykünün tüm hakları eser sahibi ve <http://engelliler.gen.tr> sitesine aittir. İzinsiz ve kaynak göstermeden öyküyü yayınlar hakkında yasal işlem yapılacaktır.